

φαιδρὸν ἀλίου σέλας.

ΑΘ. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 πρᾶσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους 890
 ἔλαχον διέπειν· ὁ δὲ *δὴ κύρσας
 βαρέων τούτων, οὐκ οἶδεν ὅθεν
 πληγαὶ βιότου * * *.

τὰ γὰρ ἐκ προτέρων *ἀπλακῆματά νιν
 πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος, 895
 καὶ μέγα φωνοῦντ'
 ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟ. δειδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβη, ἀντ. ἀ.
 τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
 φλογμός τ' ὀμματοστερῆς 900
 φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὄρον τόπων
 μηδ' ἄκαρπος αἰα-
 νῆς ἐφερπέτω νόσος·
 μῆλά τ' εὐθενοῦντα *γά,
 ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις, 905
 τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος * *

adhuc declaravit. Conjecturas memorare supersedeo.

891. Subest corruptela. Primo μὴ (μὴ κύρσας) sensum turbat; dein βαρέων debet esse βαρειῶν. denique v. 893. paræmiacus esse debet, si, quod volunt, hoc systema illi respondet, quod a v. 957. incipit. Pro μὴ igitur δὴ dubitanter recepi: cetera reliqui.

894. Hic jam librorum omnium lectionem ἀπλακῆματα deserui; cujus primam syllabam corripit non is sum qui cum Seidl. credam. Vid. ad Suppl. 226.

904. Vulg. εὐθενοῦντ' ἄγαν, languente ἄγαν. Dobræi conjecturam recepi.

906. Duæ desunt syllabæ, quarum prior vix potest non esse δέ.